

сто-то; и говоряше имъ слово-то. И и- 5
 дувать при него та му доносятъ единъ раз-
 слабленъ, носенъ отъ четьрма. И като не 4
 можахъ да приближатъ до него поради на-
 родъ-тъ, раскрыхъ покрывъ-тъ дѣто бѣше,
 и го разбихъ, та спущахъ одръ-тъ, на 5
 който лежаше разслабленный-тъ. А Иисусъ
 видѣ вѣрж-тъ имъ, и казува на разслаблен- 6
 ный-тъ: Сыно, прощавать ти ся грѣхове-тъ
 ти. А имаше нѣкои отъ книжници-тъ тамо, 6
 които сѣдѣхъ и размысляхъ въ сѣрдца-та
 си: Що говори тойзи така хулы? Кой 7.
 може да прощава грѣхове, освѣнь одного
 Бога? И тутакси каго ^епозна Иисусъ съ 8
 духъ-тъ си, че така размыслятъ въ себе
 си, рече имъ: Защо мыслите това въ сѣрд- 9
 ца-та си? Кое е по лесно, да рекъ раз-
 слабленному: Прощавать ти ся грѣхове- 9
 тѣ ли; или да рекъ: Стани, и земи одръ-тъ
 си и ходи? Но за да познаете че власть 10
 има Сынъ челоувѣческий на земѣж-тъ да
 прощава грѣхове, (казува на разслабленный-
 тѣ): Тебѣ казувамъ: Стани и земи одръ- 11
 тѣ си, и иди у дома си. И станъ тутакси, 12
 и като дигна одръ-тъ си, излѣзе прѣдъ
 всички-тъ; така щото всички-тъ ся чудя-
 хъ, и славяхъ Бога, и думахъ: Никогы
 така не сме виждали.

д Мат. 9; 9.

^дИ излѣзе пакъ край море-то, и всич- 15
 кый-тъ народъ идяхъ при него и учаше гы.

е Мат. 9; 9.
 Лук. 5; 27.

^еИ като минуваше, видѣ Левія Алфеова, че 14
 сѣдяше на мытарицж-тъ: и казува му:
 Ела слѣдъ мене. И той станъ и отиде
 слѣдъ него. ^{ие}И когато бѣше на трѣпезж въ 15

ие Мат. 9; 10.

кжщж-тъ му, много мытари и грѣшници
 бѣхъ наѣдали наедно съ Иисуса и съ уч-
 ченицы-тъ неговы; защото бѣхъ мнозица и